

TELEGRAFUL ROMAN.

Telegraful este de două ori pe săptămâna: joi și Duminică. — Prenumeratia se face în Sabiu și expediția foiezi; pe sfara la c. r. poste, cu bani gata, prin scrisori francate, adresate către expediție. Pretiul prenumerării pentru Sabiu este de anul 7. fl. v. a. —

— pe o jumătate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte parti ale Transilvaniei și pen-

Nr. 27. ANUL XII.

Sabiu, în 2 Aprile 1864.

Sinodulu.

Siedintă II, tînuta în 23 Martiu 1864.

(Continuare și capet.)

Dupace în caușa resiedintiei Mitropoliei vorbira dd. Branu de Lemény, dr. Glodariu și Gaitanu, ia cuvențulu.

P. Protos. Pop e' a, care approbandu cele dîse de antevoritorulu, cere a se face deosebirea cuvenita intre principia și specialitate. Dintr'altele afla, ca respunsulu datu de P. Episcopu: ca adica numai în privint'a unei mitropolii generale pote respunde, ear despre o mitropolia speciala nu poate tractă, — a fostu fôrte bunu, sf și Sinodulu în acesta privintia sa se declare.

D. Alduleanu crede, ca s'au facutu abatere dela ordinea dîlei. La ordine adica e motiunea dlui Branu: că sa se priimese spre cunoscinta respunsulu Esc. Sele în privint'a mitropoliei, eara nu, că Sinodulu sa respunda la hotararea In. Cancellarie aulice.

D. Presedinte comunica pentru deslușirea lucrului, ca nu Sinodulu se intrăba din partea In. Cancellarie, ci numai Esc. Sca, carele apoi sa intrebe Sinodulu, ca ce doresce a face.

D. Alduleanu nu se indoiesce, ca ceea ce s'a lăratu în privint'a mitropoliei, s'a lăratu în adeveru în interesulu bisericei și conformu dorintelor noastre; asiā incătu Soborulu aru trebui sa recunoșca numai cele lărate prin Excellentă Sea. (Bravo!)

D. Presedinte enuncia, ca motiunea dlui Capitanu supremu Branu se primește din partea Sinodului cu unanimitate. Apoi declara, ca ceea ce a facutu în acesta privintia, n'a facutu dupa parerea sea, ci numai dupa hotarirea Sinodului din 1850, și anume dupa § 11. alu protocolului (cere-lu citește.) Apoi continua: Noi n'am avut mitropolia cu titlu de Alb'a-Iuli'a, ci am avut mitropolia cu titlu de provinciala, a cărei resiedintia a fostu Alb'a-Iuli'a, ci mitropolia s'a chiamat transsilvana, dupacum vorbesce și o hartiă a Patriarchului din Constantinopol despre Mitropolitul Transsilvaniei. Esc. Sea a disu, ca Sabiulu sa fie, dar déca la Sinodulu sătoriu voru fi de fatia și ceialalti frati, și déca déasii voru pofti a se asiedi centrul nostru bisericescu într'altu locu: atunci va remane dupa otarirea aceluia.

D. Macelariu. Déca nu aru fi nici unu altu motivu, bun'a cuvîntia insasi ne-aru oprî de a decide ce-va în privint'a resiedintiei, panacandu nu vomu fi la olalta cu ceialalti frati; căci nici noue nu ni-aru placé sa decida ei fără noi. E de parere, ca în privint'a resiedintiei sa nu se aduca nici unu conclusu în protocolul de astadi.

D. Presedinte apróba tóte, dar aru dorî că sa intre în protocolu, ca deslușirea Episcopului în privint'a acestui punctu (ca adica locul resiedintiei mitropoliei sa fie Sabiulu) nu se primește din partea Sinodului; pentru Esc. Sea trebuie sa aiba o basa firma, pentru de a poté respunde Presidiului Înaltei Cancellarie aulice.

D. Alduleanu crede, ca Sinodulu adaugerea acestăi n'o primește numai pentru aceea, pentru dreptulu de a se declară în privint'a acéstăi, compete Sinodului Mitropoliei înființante. (Asiā e!)

D. Presedinte enuncia, ca Sinodulu s'a declarat în principiu pentru priimirea petițiunii colective din 1862., și numai pasajul despre resiedintă mitropoliei nu-lu primește.

E. Puscariu sen. Déca se va dice, ca dreptulu de a decide resiedintă mitropoliei se rezerva sinodului metropolitan, nu e de lipsa a se mai dice, ca Sinodulu nu 'nevindează cele facute. Sinodulu sa declare, ca primește respunsulu Esc. Sele de alu seu. —

tru provinciale din Monarchia pe unu anu 8 fl. era pe o jumătate de anu 4. fl. v. a. Pentru princ. și tieri straine pe anu 10 pe ½ anu. 6 fl. v. a.

Inseratele se plătesc pentru ieșea ora cu 7. cr. sirul cu litere mici, pentru a doua ora cu 5 ½ cr. s. pentru a treia repetire cu 3 ½ cr. v. fa.

D. Presedinte pună acum la ordinea dîlei raportul Epitropiei eparchiale.

Nainte de a se începe însă citirea acestui raportu, d. Bolog'a face întrebarea, ca n'aru fi aici locul opportunu, că sa se ia la protocolu propunerea densului în privint'a înnoitei rogări pentru rezolvirea petițunei substanțuite prin deputația biserică? Dr. Petreanu sprijinescă propunerea dlui Bolog'a, adăugendu, ca după tramitera unui felu de ursoriu către Innaltul Guberniu sa se convocă unu Sinodu în intielesulu petițunei colective din 1862., care apoi sa decida în privint'a înființării mitropoliei. P. Pop e' a partinsece parerea dlui Cons. Bolog'a: că sa se facă unu felu de ursoriu, în care sa se exprime mirarea Sinodului, că de și caușa acéstăi e săntă și dréptă, și de și noi de multe ori ni-amu aretat loialitatea satia cu impregiurările de astăzi, macarca nu amu avut dreptulu sa ne bucurămu de acea mitropolia impreuna cu celelalte confesiuni și națiuni, care se bucură de mai multi ani, vedem totusi, că în privint'a acéstăi suntemu impedeclati. Pentru aceea, crede, noi avem dreptulu sa proclaimă mitropolia nostra (Voci: Asiā e!) și numai din respectu către In. Regimu mai amanămu lucrul acestăi. Sa rogămu dar pre In. Regimu sa împlinăceră acéstăi iusta a bisericei noastre, pentru că nu se află nici o pedeacă, și nici In. Regimu nu va aduce nici unu argumentu, prin care sa restorne argumentele noastre din petițunea colectiva; bă chiaru și Maiestatea Sea S'au indurat a declară, la punctul I, că nu este neaplecău înființării unei mitropolii resaritene române, ear la punctul II. în respunsulu datu către In. Cancellaria aulica transsilvana iara-si arata vointă de a concedea restaurarea mitropoliei noastre române.

D. Branu de Lemény cugetă, ca de ore ce mitropolia nostra româna din Transsilvania după SS. Canone nici odata n'au incetatu a fi și a există, ci numai politicescă a fostu apesata și sugrumata; și de ore ce, din gratia pre bunului nostru Imperator, acele legi barbare nu mai suntu, și biserica nostra astăzi este egală îndreptățita cu celelalte biserici și independente: Sinodulu pe basă faptelor istorice și a mai multu decâtă parintescilor autografe imperatescă sa recunoște mitropolia nostra că există, și sa rōge pre Mai. Sea a ne concede organizarea mitropoliei noastre și a ne potă declară în privint'a resiedintiei eii.

D. Puscariu se alătură la parerea antevoritorilor, dar crede, că acéstă declaratîune nu mai e de lipsă, deoarece acéstăi s'a facutu prin sinodele noastre precedinti.

D. Alduleanu. Eu déca amu priceputu bine pre d. Capitanu alu Fagarasiului Branu de Lemény, motiunea densului merge într'acolo, ca noi sa recunoștemu în Sinodulu acestăi pe calea protocolului mitropolia nostra româna de reinvieata și sa cerem dela Maiestatea Sea numai concesiune de a ne potă constitui mitropolia. Mi se pare, că despre acéstăi sa facutu amintire și s'a priimut cu unanimitate, că sa nu ne abatemu nimicu dela calea acéstăi, carea amu pornit o impreuna cu fratii nostri din celelalte provincie.

Déca fratii nostri aru fi aici reprezentati între noi în caușa mitropoliei, atunci aru fi terenul mai usioru, de a ne pune în contielegere cu densii, și atunci amu potă sa declarămu Mitropolia de existente; dar noi suntemu numai o parte a provinciilor aceloră, ai căroru reprezentanti suntu subscrisi în petițunea colectiva.

Asiā dara eu asiu fi de parere, că de și aru fi lueru imbucuratoriu, că sa priimim motiunea dlui Capitanu Branu, socotescu, că nu este oportunu, ca noi sa pomenimu despre lucrulu, care și pentru ceialalti frati e de mare însemnatate. Credu, că noi sa ne tiermurim pe lângă motiunea dlui Cons. Bolog'a, rogandu pre Maiestatea Sea, că sa ne rezolve petițunea nostra colectiva și atâtă de dréptă, cătu mai in-

graba, remanendu consecuinti pe lângă cele ce amu decisu pâna acumu. (Asiá e!)

Dlu Presiedinte ar dorí, ca fiindu acumu lucrul din tòte partile desbatutu sî lamuritul destulu, sa se aduca acumu o hotarire. Apoi resuma, ca obiectul desbaterei este motiunea dlui Cons. Bolog'a, ca sinodulu sa dea unu ursor, — o espressiune, prin carea Escellenti'a Sea intielege o petitiune nouă cătra Maiestatea Sea, — care sa stea în legatura cu recursulu nostru din anulu 1862. Hotarirea, ce ar urmá, o enuncia in urmatórele: sa se róge din nou Maiestatea Sea, că sa se indure a deferá prégratiosu recursulu collectivu din anulu 1862, in tòte ramurile lui. Mai departe crede, ca dupa ce s'a hotaritul odata o adresa de multiamita cătra Maiestatea Sea, sinodulu ar poté dór aduce intr'un'a sî rogarea sea, multiamindu adeca mai antâiu Maiestâtii Sele pentru prégratiós'a resolutiune, ear la svarsitu in câteva cuvinte aducendu sî rogarea sea. Aru fi pôte necuvinciosu, că intru o adresa de multiamita sa intre sî o rogare, insa in fine — merge si asiá.

Dlu Macelariu: Sî sinodulu din 1850 in §lu 11 au esprimatu o asemenea hotarire.

Dlu Alduleanu: Câtu pentru motiune, motiuni suntu doué: un'a pentru multiamita, alt'a pentru rogaminte. Densulu din parte-si crede, ca lucrul sa se concreda inaltului presidiu pe lângă rogarea, de a concepe aceste acte cu ajutoriulu dd. Secretari, ce remânu in Sabiu; căci alegendu-se o comisiune anumita, se prea indelunga tempulu.

Dlu Presiedinte intréba, ca de órece Sinodulu a priimit parerea Escellentiei Sele n'ar fi destulu o rogare cătra inaltulu presidiu alu Cancelariei aulice transsilvane, că aceeasi sa se intrepuna la Mai. Sea pentru incuviintarea cererii nostre?

D. Alduleanu staruiesce, că acésta rogare sa mérge deadreptulu dela Sinodu la Maiestatea Sea.

D. Presiedinte propune pentru compunerea acestor chartii pre dd. Protosingelu Pop'e'a, Assessoru Gaitanu, Piniciu si dr. Tincu, cari crede ca in seurtu tempu voru concepe aceste chartii. D. Gaitanu se róga a nu se insarcină cu unu lucru, in privint'a căruia nu si-a potutu descoperi parerea, si recomanda pre dlu Cons. Bolog'a că pre celu mai competitinte la elaborarea acestei adresse. (Se priimesce.)

D. Lengeru intreaba, ca óre nu ar fi mai bine, déca si fratii nostri ceialalti s'aru provocá a alaturá petitiunile loru la petiunea nostra, de órece si rogarea din 1862 a fostu collectiva?

D. Presiedinte: Nu, nu, D-le! Ei voru sci ce an de a face.

Apoi provoca a se asculta raportulu Epitropiei eparchiale.

Referintele P. Protopopu Hanni'a espune in câteva cuvinte, ca un'a din indatoririle, ce le a luatua asupra-si Epitropi'a, a fostu si aceea, că sa raporteze Sinodului despre starea fondurilor priimite. Mai antâiu dar va comunicá, ce fonduri a priimit Epitropi'a, apoi va enumera unulu cate unulu aceste fonduri din ce au constat, si'n fine va areta crescementulu loru din diu'a priimirei pâna in momentulu de fatia (22 Martiu 1864.) Dupa acestu raportu Starea de astazi a acestor fonduri si fundatiuni e cea urmatore:

1. Fondulu Bisericei catedrale 50,002 f. 9 xr., 60#.
2. Monumentul Pantasianu 5,917 f. 37 xr. —
3. Fondulu bissericelor serace 1,800 f. —
4. Fondulu dascalilor seraci 1,867 f. —
5. Fondulu clericalu noucreatu 7,286 f. 97 xr.
6. Remasiti'a ajutoriului imperatescu din 1861. pe sém'a Seminarului 1,142 f. 50 xr. —
7. Fondulu Tipografiei 5,343 f. 7 xr. —
8. Fondulu nou creatu alu Episcopiei 9,820 f. 7 1/2 xr., 2#.

83,179 f. 07 1/2 xr., 62#.

afara de realitati, si mai multe amanete private, depuse la Epis. Apoi se róga, că, de óre ce nu toti Epitropii suntu in Sabiu cu locuint'a si nu se potu intalni totdeun'a, candu aru cere trebuint'a, sa se ia din partea Sinodului alte mesuri pentru administratiunea fondurilor, si anume a se hotari alta Epitropia.

La 'ntrebarea dlu Presiedinte, raportulu audiu se priimesce; si la propunerea P. Protopopu referinte, adunarea in semnu de multiamita cătra Esc. Sea P. Episcopu, carele a creatu aceste summe din nimic'a, erumpe in lungi strigate: Sa traiésca!

P. Protosinchelu Pop'e'a. Sa traiésca Epitropi'a! (Sa traiésca!)

Dlu Presiedinte da acumu spre citire rapor-

tul u despre fundatiunea Franciscu-Iosifiana. (Secretarul Eforiei, d. Prof. Popescu citește raportul.) Dlu Presiedinte. Si D-lorul Efori ai acestei fundatiuni propunu a se aduce o multiamita. (Sa traiésca!)

D. Dr. Giodariu ia ansa dela obiectulu dilei, pentru de a multiamti in cuvinte caldurose diecesei pentru ajutoriulu, care precumul altora, asiá si densului i'la datu in mai multi ani din fundatiunea Franciscu-Iosifiana. (Sa traiésca!)

D. Presiedinte aduce acum la ordine Proiectul imparitul pentru preconsultare intre membrii Sinodului, si poftesce pre Comitetulu respectivu a referi.

D. Alduleanu aduce la cunoșint'a Sinodului, ca Comitetulu alesu s'au adunatu eri si s'a constituitu, alegandu-si presiedinte si referinti, si intrandu in desbaterea principala a Proiectului, crede, ca pe siedint'a urmatore va poté dà atâta materialu, incat Sinodulu sa aiba ocupatiune destula.

D. Nemesiu mai scie de unu fondu alu clerului de 30,000 f. asia numitu greco-neunitu, care se pastréza in cass'a statului, si care aru dorí ca sa-lu administrâmu noi insine.

D. Macelariu propune, că pentru liniscirea dloru Epitropi sa se aleaga o comisiune, carea sa examineze raportele. D. Alduleanu inca e de parerea acésta; dar fiindca luarea socoteleloru n'aru constat numai in numerarea baniloru, ci aru trebui sa cuprinda o esaminare mai afunda, ca adica buna a fostu administratiunea, ori nu? ear pentru o astfel de cercetare tempulu e prea scurtu, acum sa ia Sinodulu numai la cunoșintia raportele acestea; căci in dd. Epitropi cugeta ca avemu deplina incredere.— P. Prot. Hanni'a aduce la cunoșint'a Sinodului, ca Epitropii decandu au primitu fondurile, totdeun'a la $\frac{1}{2}$ de anu si-an depusu socotela inaintea Esc. Sele P. Episcopu si totdeun'a la anulu Consistoriului diecesanu.

D. Presiedinte dissolve adunarea pentru astazi la 1 1/4 ora dupa amedi.

Siedinti'a III. tinuta Marti in 24 Martiu 1864. Inceputulu la 11 ore.

Escellenti'a Sea, invitatu de o deputatiune, se priimesce cu acclamatiuni vii. Apoi ocupandu presidiulu, imparlasiesce, că protocolulu inca e de totu gal'a, si asiá verificare lui va remané pe mai tardiu; si punendu la ordinea dilei raportulu despre proiectu, lu introduce prin cuvintele urmatore:

Sumu convinsu, ca on. membri ai Sinodului voru priimi o deslusire despre proiectulu acesta, pre carele l'amu elaborat si l'annu presentat Sinodului, si voru binevoi a asculta principiele acele de capetenia de mâncare, care mi-au fostu mie de indreptariu. Înainte de tòte me descoperu intr'acolo, ca eu nu asiu dor, că cineva dintre membrii Sinodului sa privesca in proiectulu acesta alu meu persón'a mea, ci dorescu sa privesca numai lucrul, care se cuprinde in proiectulu acesta.

Acésta din convingere, din fric'a lui D-dieu, din credinta netiermurita cătra biseric'a nostra si canónele eii, marturisesc aci si inaintea lumei intregi, adaugendu si aceea, ca eu m'amu aflatu indatoratu la inceputulu, temeiu si temeli'a unui asemenea lucru si proiectu, căci vréu sa credu, ca prin elaboratulu acesta alu meu amu intempinat voi a intregei noastre biserici si a factorilor eii.

Prin urmare candu e vorba despre pertractarea lucrului acestuia seu a proiectului ce amu compus, pote si fiacarele convinsu in susletulu seu, ca liberu, adeca fara sfîrila de mine seu de poterea mea (că candu cine scie ce mare i potere aru avea unu Episcopu, prin urmare si eu) sa-si descopere parerea sea si tint'a incatrâu nezuesce. (Bravo! Sa traiésca!)

Eu sumu de 18 ani in eparchia acésta, si fiindca seu că Vicariu generalu in doi ani, seu că Episcopu de 16 ani acumu nu m'amu desbracatu de omenire, va sa dica, nu amu inceitat de a fi omu si că unulu că acesta, ba si că Episcopu amu potutu ave, si amu siavutu slabiciunile mele, dar intrun'a sumu convinsu, ca asupr'a bisericei, va sa dica, asupr'a asie diamantelor bisericesci nu amu gresit, căci candu era sa batu seu sa pedepsece pre cineva, l'amu batutu cu pâne, dar nu cu pétră, ba nici ca l'amu batutu seu pedepsit de buna voia, căci la mine e o greutate mare, candu nu pedepsa, dar si numai dojana sumu silitu sa dau cuiva. De 18 ani dorescu sa fiu parinte, dar nu judecatoriu. Candu sumu judecatoriu, implinesc ceea ce prescrie biseric'a. De aci, si fiindca nu amu lipsa sa castigu voi'a seu bun'a vointia a membrilor acestui sinodu intr'unu tipu dejositoriu si vatematoriu de caracterulu unui barbatu seu alu unui Episcopu, pre firesce urmarescu din cele ce amu disu pâna acumu, ca eu astazi, candu se va incepe prelucrarea, candu se va incepe prejudecarea pro-

iectului meu, deparle sumu, dar de totu departe de ori ce idea preconcepita, de ori ce idea de capriciu seu de ide'a aceea, ca eu cu voi'a si cu voint'a amu facutu ceva in elaboratulu acest'a. Ceeea ce amu facutu, sa-mi credeti si ve veli convinge, ca nu amu facutu din capulu meu, ci amu facutu dupa cumu prescrie biserica; insa eu m'amu dusu si mai departe; amu luatu posisjunea bisericei nostre, precum cea din launtru asia si cea din afara. Capulu bisericei nostre e Iisusu Christosu, lui ne inchinam; dar candu e vorba pentru intocmirea trebiloru bisericesci, cere si inveliatur'a bisericei nostre, cere si crescerea nostra, si cere si intielegiunea aceea, pe carea trebuie sa o inplantam in inimele nostre, ca sa nu facem niciun ceea ce aru ave vruru tipu de vatemare a cuiua; aci intielegemu vatemarea regimului, vatemarea altor religiuni crestine seu si necrestine; pentru ca eu sumu celu d'antaiu, care dicu: Sa multiaminu lui D-dieu si Imperatului, caci amu castigatu independint'a bisericei nostre.

Dar vine intrebarea, cumu intielegemu noi autonomia bisericei nostre? Eu gandescu, ca precum eu, asia fia care medulariu alu bisericei nostre intielege aceea, ce cu cuvinte lamurite sa otarit in Diet'a tierei nostre din anulu trecutu, unde limpede se dice: ca si biserica nostra e recepta intocm'a si e egalu indreptatita cu cele latte biserici crestine, si poate regulu, administrá si conduce trebile sele in intielesulu canóneloru si institutiunilor bisericesci ale sele. Eu sumu celu d'antaiu, carele asiu gresi de totu, candu m'asiu si incumetatu eu sa punu in elaboratulu meu ceva, ce nu aru si in intielesulu canóneloru si institutiunilor bisericei nostre. Prin urmare numai atat'a rogare amu catra membrui sinodului, ca si ei sa purceda din punctul de vedere, carele este unicu legalu, unicu legiu si unicu asiguratoriu de sporiu celu bunu alu lucrariilor nostre, ce ne stau inainte. Din acestu punctu legalu sa purceda, si pre acest'a sa-lu aiba innaintea ochiloru fiesce carele din noi, caci de aci atarna si aprobarua lucrariilor nostre din partea regimului, care ca sa aiba si afara de biserica nostra valore si potere, trebuie sa se asterna spre intarire si inaltului regim.

La observatiunile, care se voru face, fia in principiu, fia in parti singurative, din partea membrilor sinodali, eu numai cu unu cuventu voiu respunde toideun'a, adeca cu acestu cuventu, precum ca cutare observatiune are temeiul in Sânta Scriptura, are temeiul in canónele si institutiunile bisericesci, si asia eu cu multiamita o priimescu. Seu voiu dice: Sa mi se intaresca cu vr'nu canonu seu vr'o institutiune a bisericei, si eu priimescu. Ear ceea-ce nu va corespunde canóneloru si institutiunilor bisericesci, aceea nu potu priimi, nu din vr'o cerbicositate, ci numai ca sa nu vatemu legea bisericesca si politica; pentru ca in intielesulu canóneloru si institutiunilor bisericesci, biserica nostra are potere sa-si conduca si reguleze drepturile sele bisericesci. (Bravo!)

Acumu postim die referinte!

P a r. P r o t. H a n n i ' a : Esc. Ta si Maritu Sinodu! Dandu-se projectul Esc. Vostre pentru organisarea trebiloru bisericesci, scolari si fundatiunali etc. unei comisiuni, intre cari avui onore a si si eu numitu, acest'a in siedint'a sea cea d'antaiu, candu sa constituie, mi-a datu mie onore cu alegerea de referintele eii, de referintele lucrariilor sele, ceea ce fiindu ca a cadiutu asupra-mi, a trebutu sa o si priimescu.

Mai nainte de a fi intratu in vr'o lucrare a projectului acestuia, eu precum si mai nainte—dar apoi firesce, fiindca atunci nu sciamu, ca tocmai eu voiu si chiamatu, ca sa fiu organulu comisiunei acesteia—atunci m'amu ocupatu mai pre de parte cu cele cuprinse in projectu, — acumu insa m'amu ocupatu—dimpresuna cu membrii comisiunei—mai cu deadinsulu despre principiile conducatorale ale projectului acestuia. In siedint'a nostra prima, ceeace o amu tinutu in 22 Martiu (3 Apriliu) si dupa constituirea comisiunei, intrebarea cea d'antaiu a venit, cumca sa se lase referintelui a se esprimă si enunciatu asupra principiului, asupra sistemei si chiaru si asupra impartirei projectului acestuia? seu in comisiune sa desbatemu obiectulu acest'a? si asiu sa otarit, ca 'n comisiune sa ne punem in intrebările acestea si sa le lamurim si sa ne statorim punctulu de plecare.

Dupa studiele, ce amu facutu despre principiulu si spiritulu conducatoriu alu projectului, amu venit ucolu, cumca adoptam principiulu projectului, si cumca acel'a este de ajunsu ca sa ne conduca in tote, si amu disu, ca tote cate suntu in projectu, suntu destulu, ca sa ne servesca de substratu lucrariilor nostre; pentru ca incat se tine de principiulu, care l'amu vedintu ca este conducatoriu si spira in tote ramurile si partiile projectului acestuia, amu vedintu autonomia bisericei nostre in tote partiile ei; amu vedintu iarasi a 2 re-

gularea si administrarea toturor trebiloru bisericei nostre prin ea si de ea, pe temeiul sanctelor canone; si apoi amu vedintu intrebuintiata si prax'a si usulu, care prin tempu in delungatu—ca tota prax'a si usulu —s'a prefacutu in lege; adeca amu vedintu, cumca spiritulu projectului e, ca biserica si regulaze si administra trebile sele dupa form'a representativa, prin sinode de susu pana josu, seu din contra de joscu pana susu.

Amu vedintu mai departe in projectu acea impregiurare basata pe canone, adeca participarea partiilor organice bisericesci mai mici la afacerile bisericei celei mai mari, — dela parochia pana la mitropolia. Si asia vediendu projectul Esc. Sele condus de spiritulu acest'a, l'amu priimitu de alu nostru si pe temeiul lui amu purcesu mai departe in lucrariile nostre.

Lucrariile nostre au irebuitu sa le intocmim dupa tempul fizicu, care, dupa si in asemeneare cu materialulu de lucratu, este forte scurtu. Dupa cumu noi cu toti, cati suntemu aci suntemu convinsi, asia si membri comisiunei sciumu, ca Esc. Sea, ca unu barbatu, nu numai alu bisericei, ci carele au imbetranit in institutiunile si s'a ocupatu cu asiediamintele ei, ceea ce a pusu in projectu, este unu lucru defecatu, este unu lucru temeinicu; insa doare ce este chiamatu Sinodulu, si cu chiamarea Sinodului Esc. Sea a lasatu projectul din manile sele, si ceeace va esti din Sinodu, numai este alu Escellentioi Sele, ci alu Sinodului: pentru aceea atentiu comisiunei nu a potutu si numai superficiala, ci a trebutu sa petrunda in projectu mai afundu. Numai decat la inceputu ni s'a insatisiatu o greutate forte mare, provenita din positiunea, carea o cuprindem si carea o cuprinde si occupa Sinodulu de fatia, fatia cu cele ce se cuprindu in projectul acest'a; adeca mai chiaru: projectul acest'a are sa devina unu regulamentu, are sa devina o lege, care sa reguleze afacerile bisericesci, scolare si fundatiunale din o provincia bisericesca mitropolitana.

Eri tocma a fostu verb'a aci despre mitropolia si despre aceea, ca ce felu de mitropolia ne intipuim noi, in ce felu de mitropolia credem si ce felu de mitropolia amu cerutu si cerem? Si s'au disu, ca noi cerem o mitropolia, carea sa cuprinda pre langa diecesa nostra Tranna si partiile, care odata s'au tinutu de ea; adeca Ungaria, Banatul si Bucovina, eu o vorba noi cerem o mitropolia pentru tota biserica gr. or. romana din statele austriace, pana candu noi aci cuprindem numai locul unui sinodu eparchiale transsilvanu. Si asia ni-amu pusu intrebarea: ore sta in competitia nostra, ca sa ne lasam in elaborarea unui regulamentu si pentru partiile aceleia, care astazi nu suntu representate aci? si responsulu ni-a fostu, ca nu suntemu competitii, ca nu cumva cei nerepresentati aicea sa dica: Voi ati facutu ceva de noi fara de noi, prin urmare pre noi elaboratulu vostru nu ne poate oblega. Faramandu-ne noi multu tempu, cum sa treeemu preste greutatea acest'a, nu amu aflatu alta cale, fara ca maritulu Sinoula unu locu potrivit sa se dechiare, ca pentru partiile aci nerepresentate, regulamentul acest'a bisericescu, vine a se privi numai ca unu projectu (Esc. Sea Dlu Presedinte: forte bine!) si numai pentru biserica nostra astazi aci representata, ca o lege obligatoare.

Impregiurarea acest'a ni-a rapit doua ore, pana ce amu trecutu numai preste titlulu cartii. Purcediendu noi din temeiurile amintite, amu deslegatu si delaturatu pedec'a, ce ne stia inainte in privintia acest'a, si crediendu ca cele cuprinse aci, suntu numai pana atunci projectu, pana ce nu suntu priimite de Sinodu, ear dupa aceea trecu pentru noi in regulamentu, amu statorit, cumca titlulu cartii acesteia sa fie „Regulamentu pentru organisarea trebiloru bisericesci, scolare si fundatiunale romane de relega gr. or. in statele austriace, propus de Esc. Sea Eppulu Bisericei gr. or. in Ardelu Andrei Br. de Sia gun'a, pertractatu si statorit de Sinodulu eparchiei ardelene, conchiamatu si adunatu in Sabiu in 22 Martiu 1864.“

Dupa ce acest'a s'a priimitu cu unanimitate din partea tuturor fratiloru comembri ai Comisiunei, amu trecutu numai decat mai departe si adeca la introducere si amu facutu chiar si introducerea Esc. Sele de a Soborului, schimbându numai in stilu personala prima in a treia personala d. e. in locu de „eu proiectezu“ noi amu disu „Soborul statoresce“ etc. —

(Va urmă.)

Sabiu 1 Aprilie. (Felurite.) Comitetulu Asociatiunii transsilvane pentru literatur'a romana si cultur'a poporului romanu a tinutu eri, dupa obiceiu, siedint'a sea lunaria. Speram, ca pe numerula venitoriu vomu pot comunică protocolul siedintiei, carea de altmintrea s'a ocupatu numai cu lucrari curente.— Astazi su alegerea de Parochu la biseri-

Ca din cetele de aici, si se alese cu unanimitate professorelui in institutulu diecesanu Z. Boiu. — Eri nopte si eri de dì a ninsu mai neintreruptu; omenii suntu ingrijiti, ca nu cum-va sa 'nghietie, caci atunci nu numai pomere, dar si semenaturile si viile aru patimi; astazi neua s'a topit mai de totu, si tempulu e caldu si serinu. —

Principalele române unite.

„Spre a cunoscere lectorii nostri patriotismul si persistinta, cu care lucraza Domnitorul Românilor pentru binele patriei sale, le cerem atentia asupra urmatelor fragmente de acte diplomatice, publicate in fîoa periodica *Autografalul*. Totu din aceste acte voru vedea si intențiile poterilor amice si inimice (Noi reproducem numai unul. Red.)

„O depesca dela Londra sosita eri la o ambasada anuntia, ca Anglia -si propune sa supuna la poterile cele mari cestiiunea dirimarei fortaretelor dela Corfu. Austria este singura, care a facut cunoscutu pana acum opinionea sea: ca protesta contra neatingerei acestor intariri. D. Comite Ludolf s'a expresu forte categoric in aceasta privintia intr-o convorbire, care a avutu cu Fuad pasia si Aali pasia: „N'ar intielege, a disu elu, sa nu se unesc Pôrt'a cu cabinetul seu ca sa arete pericolile, ce trebuie sa resulte neaperatu pentru provinciele occidentale ale Turciei din Europa din darea insulelor Ionice Greciei cu forteretile, ce a constituit Anglia acolo. Me temu multu ca Fuad pasia, care a asociat fortuna Turciei si pe a sea la a Angliei in Oriente, sa nu impinge complesintia pana sa inchida urechile la aceste consilie dictate cu toate astea de cea mai elementara prudinta.“

„Sperasem, ca Pôrt'a va fi inticlesu in fine ceea ce-i urdiese Anglia punendu pe de o parte, pe unu pensiunariu alu ei pe tronul Greciei, si ceea ce-i prepara, impedeceandu, de alta parte, pe Principele Romaniei a luâ delu 13—15 milioane de franci, cari represinta veniturile monastirilor inchinate la Santele Locuri, si cari trebuie sa treaca din manile patriarchului grecu, care are dreptu, dupa aceasta potere, asupra loru, in manile regelui Georgiu in diu'a, candu Pan-Elenismulu, condusu de Anglia, va intra in lupta deschisa cu Pan-Slavismulu. Vai! m'am incelatu. Totul se face dupa placerea Marelui-Vizir. Afara de Aali pasia, care nu perde din vedere greutatea, ce a facut situatiunei Turci a prin politica ce inaugureaza Anglia, dara care nu mai cutenza a avea o opinione contraria cu a lui Fuad pasia, nu vedu decat unu membru seu doi din cabinetu, capabili sa scape de funesta domnire ce exercita celu din urma impregiurulu lui din diu'a, candu, cu ajutorul diplomatiei europene, fu inaltiatu in postulu de Mare-Vizir.

„Grecii nu se gandesc la nimicu mai multu, decat la absorbirea Turciei europene. Unu organu speciale de Pan-Elenismulu va apară in adeveru la Atena in lun'a viitorie sub titulu de Steaua Grecesca.

„Toate contribuiesc, cum se vede, la triumful mare i de noua. D. Muesurus si D. Fotiades venisera oficialmente dela Londra si dela Atene ca sa termine cele din urma difficultati, ce se radicasera intre densii in privintia succesiunii cumnatului loru, reposatulu principie Vogorides, insa in realitate avea sa sustiena candidatura St. sele Antimos la tronulu patriarchale din Constantiopol, si ca sa dea esplorari in privintia afacerilor grecesci.

„Principele Cuza este mereu forte tare atacatu aici. Me voiu margini a dice, ca, afara de inalte cuvinte politice, ce v'am enumerat si care militiza in favorea proiectului asupra monastirilor, deca voiesce cineva in adeveru imbunatatirea stării materiale si crescerea proprietății Principatelor-Unite, nu ar pota blama pe Principe, ca voiesce sa se scape de cursele, ce-i intinde inaugurarea disului pe sine regimul constituionale in Romania. Dece membrii camerei aru fi fostu animati de aceleasi sentimente ca Principele pentru binele patriei, aru lasa odata pentru totdeauna acea opositiune meschina, sicanatoria, plina de personalitate si dictata de interesulu privatu, si iar da unu concursu franeu si leale, spre a dotata in fine tiéra cu reformele de care are atat trebuinta.

„In adeveru nu aru fi de miratu, ca principele sa faca unu actu de energie, proclamându indata inchiderea camerei ce e sa se convoca curendu, si apoi sa faca apel la națiune.“

„Bucimulu.“

„Reform'a scrie:“ In fine legea cea mare intemeiatore a natuinalitatii române, legea care va da vieta la atatea sute mii de tineri napastuiti de secoli, desmosteniti de drepturi si considerati ca straini in tiéra loru, legea, care va pune temelia existintei si viitoru lui patriei nostre, legea rurala asiguratoare drepturilor cultivatorilor, si intereselor proprietarilor nostri, si dela a carei solutiune atârna in mare parte consolidarea

viitorulu nostru politicu si socialu, se va luâ in desbatere in dilele acestea de către adunarea legislativa, care si cu accea ocazie, speram, ca va proba lumii patriotismul si se va arata ca o adeverata reprezentare nationala.

Cu toate propagandele reu-voitoare, ce se facu din partea inamicilor progresului si ai binelui comun, si pe care ministerul vine a le demască in publicu si a le stigmatizat precum se cuvine printre circularia către prefecti, credem ca bunul simtu alu locuitorilor acestei tieri va triunfa contra celor ce dorescu si propaga piatra nationalitatii române; credem, ca ratificantul si simtiemntul de dreptate alu proprietarilor nostri i va face sa disprezuiasca ori ce si opte si propagande, ce se facu in contra proprietaresi, ca voru asculta si voru desbate cu sange rece acela mare si sânta cestiiune, dela solutiunea carei a atârnat binele si prosperitatea natiunii nostre, si fiindu incredintati ca nici unu bine nu se poate realiza fara sacrifice.

Gouvernul, prin acesta cestione s'a pusu pe teremulu celu mare si mantuitorul alu viitorului, si pe acestu teremu va fi a totu puternicu si triumfatorul, caci va avea natiunea intréga cu densulu. Dea Domnedien, ca si adunarea legislativa sa-lu imiteze si sa-lu insotiesca pe acesta cale, si ea va fi bine cuventata de natiune si posteritate; ear deca adunarea va parasi principiul ecitati si alu binelui publicu si se va conduce de interese esclusive si particularie, atunci tota vinova va fi a ei, si respunderea va cadea numai pe densa.

Prospectu politicu.

Ni se spune in toate dilele despre contrageri de trupe contra fruntariele Romaniei. Nu scimu, de suntu adeverate si cu atat mai pucinu amu pota sci cauca a celor contrageri, candu ele aru si adeverate. Se vorbesce de organisari revolutiunari. Firesc acumu, dupa ce Garibaldi e asediatur in Anglia, dupa ce Mazzini inca e acolo si ceialalti se atla iarasi prin Itali'a etc. etc., trebuie sa fia altii, cari cauzeaza sgomotele aceste neliniștitore intre omeni.

Noi credem, ca revolutiunarii cei din Romania voru fi toti camu de categoria celui de deunadile, de care ne spune unu diuariu magiaru, ca unu aventuriasiu unguru avandu posta sa-si ofere vieta Poloniei, si cautatu sa treaca in Moldova. La trecerea lui avu nenorocirea de a fi prinsu de unu plaiasiu român. Amendoi ajunsera la unu riu, peste care duce o punte angusta. Aventurisulu pretinse a merge plaiasiulu inainte, si elu venindu dinapoi au impinsu pe plaiasiulu român de pe punte in parâu si au fugit apoi in Polonia sa-si faca chefulu cu Russii. Plaiasiulu, dice acelu diuariu, adi nu mai merge elu inainte pe punte, candu prinde cate unu revolutiunariu de acestia, ci i ia din apoi si i lifera diregatorielor respective.

Romania nu are de cugetu a neptunul imperiale invicinante, avandu lipsa insasi de pace si linisire; ea au datu dovedi, ca-si scie pretin neutralitatea candu vrura Polonii sa insulte vadi a Romaniei; ea fara de aceea se occupa adi cu crearea de legi pentru intarirea linisiei si ordinei interne. Cu toate acestea gazetele de Vienn'a ne alarmeza, si cu deosebire cele russesci descriindu Romania ca cuibul alu toturor retelelor din Europa.

In dilele din urma se paru a se mai linisci politicii satia cu Romania, si la ordine pasiesce Serbi'a. Descrierea lucrurilor de aici e astfelui, incat nu scimu, ora candu ne va sosi scirea telegrafica despre incaierarea Serbilor cu Turci. Apriinduse resbelulu odata aci, aru incinge totu imperiul turcescu, si acestia pentru identitatea poporilor si a jugului acestor popore.

Diplomatia, care cara apa la Londonu sa stinga foculu resboiului din Schleswig-Holstein, va gasi midilice de a potoli si orientulu, ca disolutiunea sa merge incetu si de Asia, incat, candu va fi odata imperiul otomanu adormit, sa nu se simta nici o sguduire.

In Londonu voru decide manu poimane diplomatii sorte de ducatorilor, pentru care se porta adi resboiu. Sufragisulu universal este si adi inca la ordinea dilei.

Din Itali'a se spune, ca Pap'a nu au fostu in stare sa se ureze la loculu obisnuitu, de unde binecuventu in diu'a de Pasco cetatea si lumea, ci au fostu purtatu pana in bisericu cu lectie. In tempulu candu avea se seversiesca actulu binecuventarei, au cadiutu la pamant, fara sci ceva de sine, in urma carei intemplieri fu dusu mai antai in capela ss. sacramento si apoi acasa.

Diuarele ultramontane spunu, ca Pap'a s'aru fi aflandu iarsanatosu. Doue lueruri momentose mai inregistramu, si adeca catatori principelui Napoleon la Stockholm, si intrarea in Cabinetulu Angliei a Lordului Clarendon, unu amicu alu ideei congressului europeu.